

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Imod den lille Anklager, det er Prof. H. C. Ørsted, med Beviis for at Schellings Philosophie er uchristelig, ugudelig og løgnagtig

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 176. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1815_248-txt-shoot-idm4064.pdf (tilgået 23. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Prof. spørger, hvoraf jeg saa bestemt veed Guds Villie, men jeg har jo kun sagt, hvad der *ikke* var Guds Villie, og det kan jo Enhver sige, naar Noget, der syndes rimeligt, dog ikke skeer. At Prof. siger, at dersom den berømte Konge ikke troede et Forsyn, som jeg mener, da var jo Elisabeths Død, som en Lykke for en Vantroende, snarere skicket til at forhærde ham i hans Mening, at alt var Tilfælde, end til at opvække hos ham Troen paa en høiere Styrelse. Prof. er langt fra at antage at Forsynet har havt enten den ene eller den anden af disse Hensigter, men han mener kun, at Man ikke skal anføre som Beviis for Guds Styrelse, Begivenheder, hvis Hensigt vi aldeles ikke forstaae. Først maae jeg spørge, om det ogsaa er en af mine gale Meninger, at Friderich i Preusen intet Forsyn troede, og dernæst, om det ei er upaatvivleligt, at Gud ved alle sine Velgierninger har til Hensigt, at vi skal kiende Hans Finger og bøies ved Hans Miskundhed, og om ikke den Mand der stoler paa egen Kraft og Klogskab, men sviges af dem og hjælpes saa ved en Omskiftelse, som hverken han eller noget Menneske bevirkede, om han ikke da paa det Stærkeste *opfordres* til at erkiende den usynlige Guds Styrelse, og blues ved sin daarlige Hovmod. Det er i det Mindste Skriftens Lærdom, og at den Vantro tit istedenfor at tilbede forhærder sig, og drømmer om et blindt Tilfælde 177der kan beskiæmme de klareste Øine, beviser dog vel ikke, at det jo var Guds behagelige Villie, at den Vantro skulde opladt sit Øie for Sandheden. Hvo som ei troer det, han troer ikke paa Gud, eller veed ikke, hvad der nødvendig følger af den Troe.